

BWV 163
Nur jedem das Seine! Każdemu, co jego!

Aria

Nur jedem das Seine! Muss Obrigkeit haben Zoll, Steuern und Gaben,
Man weigre sich nicht der schuldigen Pflicht!
Doch bleibet das Herze dem Höchsten alleine.

Każdemu, co jego!
Niechaj władza ma podatki i cła,
Płaćmy więc, posłuszni, cośmy władzy dłużni!
Lecz serca nasze są dla Najwyższego!

Recitativo

Du bist, mein Gott, der Geber aller Gaben;
Wir haben, was wir haben, allein von deiner Hand.
Du, du hast uns gegeben Geist, Seele, Leib und Leben
Und Hab und Gut und Ehr und Stand!
Was sollen wir Denn dir Zur Dankbarkeit dafür erlegen,
Da unser ganz Vermögen nur dein und gar nicht unser ist?
Doch ist noch eins, das dir, Gott, wohlgefällt:
Das Herze soll allein, Herr,
deine Zinsemünze sein.
Ach! aber ach! ist das nicht schlechtes Geld?
Der Satan hat dein Bild daran verletzt,
die falsche Münz ist abgesetzt.

Tobie jedynie, Boże, zawdzięczamy wszystko, co mamy.
Z Twoich rąk pochodzą dary, którymi nas dzielisz sowicie:
Rozum i dusza, ciało oraz życie,
Mienie, urzędy, honory, fanfary!
Cóż my możemy od siebie dać,
żeby Ciebie obdarzyć naszą wdzięcznością?
Cóż, skoro nie naszą własnością, lecz Twoją majątek nasz cały?
Na szczęście coś jeszcze mamy, co Bogu się podoba:
Serce niech czyste, mój Panie, zapłatą dla Ciebie się stanie.
Lecz czy na pewno waluta to godna jest Boga?
Oblicz Twoje na niej przez diabła zatarte,
pieniądze te nic nie warte.

Aria

Lass mein Herz die Münze sein, die ich dir, mein Jesu, steure!
Ist sie gleich nicht allzu rein, ach, so komm doch und erneure,
Herr, den schönen Glanz bei ihr! Komm, arbeite, schmelz und präge,
Dass dein Ebenbild bei mir
ganz erneuert glänzen möge!

Niech serce me będzie monetą, którą będę płacić Tobie!
Choć nieczystym, sprawisz przeto, że wewnątrznie się odnowię
I blask swój odzyskam stracony! Chcę,
byś stopił serca metal i monetę nawą bił,
By Twój obraz odnowiony znowu w sercu moim lśnił!

Arioso

Ich wollte dir, O Gott, das Herze gerne geben;
der Will ist zwar bei mir,
Doch Fleisch und Blut will immer widerstreben.
Dieweil die Welt Das Herz gefangen hält,
So will sie sich den Raub nicht nehmen lassen;
Jedoch ich muss sie hassen, Wenn ich dich lieben soll.
So mache doch mein Herz mit deiner Gnade voll;
Leer es ganz aus von Welt und allen Lüsten
Und mache mich zu einem rechten Christen.

Chcę Ci, mój Boże, serce me darować.
I chociaż wola ma to sprawić może,
ciało nie przestaje ciągle się buntować.
Świata mamidła serce me w swoich trzymają wciąż sidłach
I nie chcą go za nic wypuścić. Ja w niepamięć chcę je puścić,
Bo Ciebie na zawsze kochać tylko chcę.
Wlej więc w moje serce zdroje łaski swej,
By oczyścić je do dna z ziemskich wszeteczności
I prawdziwej naucz mnie chrześcijańskości.

Aria

Nimm mich mir und gib mich dir!
Nimm mich mir und meinem Willen,
Deinen Willen zu erfüllen; Gib dich mir mit deiner Güte,
Dass mein Herz und mein Gemüte
in dir bleibe für und für,
Nimm mich mir und gib mich dir!

Nie chcę należeć do siebie,
pragnę być zawsze u Ciebie!
Weź na własność mnie, bo wolę Twą wypełniać zawsze wolę.
Daj mi więc przez życie przyszłe całym sercem i umysłem
Twoją być własnością w niebie.
Nie chcę należeć do siebie, pragnę być zawsze u Ciebie!

Choral

Führ auch mein Herz und Sinn
Durch deinen Geist dahin, dass ich mög alles meiden,
Was mich und dich kann scheiden, und ich an deinem Leibe
Ein Gliedmaß ewig bleibe.

Prowadź me serce i duszę,
Bo iść za Tobą wciąż muszę, wtedy uniknę wszystkiego,
Co ducha pokusą jest złego i członkiem na zawsze zostanę
Ciała Twojego, któregoś jest Panem.

Tłum. Paweł Piszczatowski